

SVOBODNA SLOVENIJA

ESLOVENIA LIBRE

70 let v Argentini

Leto LXXVII | 27. avgusta 2018 - Buenos Aires, Argentina | Št. 24

www.svobodnaslovenija.com.ar

Svobodna Slovenija

ROMANJE K MARIJI V LOURDES

Ko se je 11. februarja 1858 Marija prikazala Bernardki Soubirous v Lurdu, je ta kraj kmalu postal eno izmed največjih romarskih središč na svetu, saj ga letno obišče več milijonov romarjev, da počastijo Brezmadežno, se ji priporočijo in prosijo za Njeno varstvo.

Ko je Marija naročila Bernardki, naj se umije v vodi je deklica mislila, da mora to storiti v deroči reki Gave a Marija ji je pokazala kraj, kjer naj s svojimi rokami koplje blato in tam je pritekla voda, ki je še danes neusahljiv potok milosti, zdravja in božjega blagoslova za vse ljudi. Ta potok je darilo naše nebeške Matere! Prav zato je romanje v Lurd enkratno

doživetje, tam JE Marija! Ko vidiš koliko bolnikov pride z največjo vero prosit zdravja več, da ne bodo vsi ozdravljeni, bodo pa vsi potolaženi. Pretrese te procesija bolnih otrok, ljudi na vozičkih ali celo v posteljah in vidiš s kakšno ljubeznijo starši ali sorodniki bolnih zaupajo v Božjo Mater, občutiš veliki mir ki so ga deležni na tem kraju. Enako ko se postaviš v vrsto za kopel ali ko napolniš razne plastenke z vodo, ki prihaja iz Bernardkinega vrelca. In to je res vsakdanji čudež Lurda. Maše, ki se vrstijo skozi cel dan v raznih kapelah v vseh jezikih pričajo od kod vse so prišli romarji. In večerna procesija z lučkami, ko romarji molijo rožni venec v najrazličnejših jezikih in se združijo v petju Ave, ave, ave Marija nas res poveže v eno samo veliko svetovno družino.

Slovenci so in še zelo radi romajo v Lurd. Nas v Argentini pa ločuje ocean. Zato gremo vsako leto v naš argentinski Lurd, vedno okoli pra-

znika Marijinega vnebovzetja. To so delali že naši primorski rojaki in mi smo se jim pridružili. Rožni venec in pete litanije za začetek in kot vedno sv. maša. Letos smo molili za družine in mladino, ki so v modernem svetu izgubile svojo vrednost. To nam je povedal v svoji pridigi g. Toni Burja: družina mora biti središče življenja, molitve in svetosti. Če bo družina zdrava, bo zdrav narod in tudi bo zdrav svet. Predvsem pa mladina! Lepe in bogate misli za naše vsakdanje življenje. Marija kot Jezusova Mati in naša Mati vedno skrbi za nas in kamor pride nas vedno prosi da molimo in delamo žrtve, čeprav danes »ni moderno« ampak samo tako bomo lahko posvetili družine, mladino, državo in svet. S prelepo pesmijo »Marija skoz življenje« smo se poslovili od Nebeške Matere in obljubili da bomo spolnjevali njeno prošnjo.

Alenka Prijatelj

SLOMŠKOV DOM Café Concert

Pridi na koncert, na kavo povabimo mi! se je glasilo vabilo. In čeprav je deževna in mrzla noč kar vabila, da bi ostali doma, na suhem in toplem, se je veliko število radovednih gostov v soboto, 18. avgusta, odzvalo vabilu. Želeli so iz prve roke izvedeti, kaj sta zbor Ex Corde in Slomškov dom pripravila za Café Concert v tej, tretji izdaji.

In niso bili razočarani! Čakala jih je lepo pripravljena dvorana, ki se je napolnila prav do zadnjega kotička še predno je predsednik doma, Marko Selan, publiki voščil dober večer.

Začel je program, glasbene skupine so se vrstile na odru medtem, ko so mladci Slomškovega doma gostom ponujali dobrote iz ramaške kuhinje. In zraven seveda obljubljen kavo z domačim pecivom.

Publika je pozorno sledila izvajanjem solistov in skupin in vsakega nagradila z zasluženim močnim aplavzom.

Nastopali so: *Dalma Grbec in Yamila Pereyra, Martin Marolt s spremljavo Luka Škulja, Pevski zbor Slomškovega doma Ex Corde* (vodi *Marta Selan Brula*, vokalni tehnik *Marcelo Brula*, instrumentalna spremljava: *Dalma Grbec, Javier Grbec, Marko Medvešek, Toni Podržaj, Luka Škulj, Marjan Vombergar*), *Tomi Lenačič, Toni Podržaj, Andinske lame* (*Dejko in Tomi Lenarčič, Toni Podržaj, Luka Škulj*), *Cecilia Petkovšek in Ignacio Reina Cuello*, *Clari Mazières, Martin Seljak in Niko Kastelic, Wilsterman Jazz* (*Manuela Cortelezzi, Ignacio Sanz, Branko Marinič, Luka Škulj in Dani Vasle*)

Vsi so se izkazali za odlične glasbenike, nekateri z več odrske izkušnje, drugi z manj, a prav vsi so poslušalce navdušili s svojimi izvajanji. Za zadnjo točko so poskrbeli mladi Slomškovega doma, ki so s skupinsko izvedbo pesmi The Greatest Show iz znanega filma The greatest showman presenetili publiko. Zaključek je bil poln veselja in mlade energije.

Malo čez polnoč je bila ura ko so se luči spet prižgale, lepega večera je bilo konec. Potrdili smo, da je med nami veliko glasbenih talentov, predvsem mladih! Veliko je tudi publike, ki rada posluša glasbo in se družijo v slovenskih domovih.

Za organizacijo večera je zaslužna Marta Selan Brula, pomagali so ji: Andrejka Vombergar Štrfček, Dafi Ribnikar, Marjana Antonič, Monika Vitrih Koželnik, Damijan Loboda, Ariel Mazières, Marcelo Brula in še drugi člani odbora Slomškovega doma in zbora Ex Corde.

Če pa želite videti in poslušati posnetke izvajanj jih najdete na facebook strani Slomškovega doma. Pa nasvidenje na naslednjem Café Concertu!

Mariana Poznič

RAST XLVII V SLOVENIJI

26. junij: z več kot 12 urno zamudo smo končno odleteli iz Buenos Airesa. Pod vodstvom Mirjam Mehle Javoršek, Andrejke Selan Vombergar in Nikota Puntarja smo odšli na pot. Dolgo pričakovano potovanje v Slovenijo se je začelo uresničevati!

Rim in Vatikan, 27. junij. Le kratek dan smo preživali v Rimu, a bil je poln dogodkov: obisk Vatikana, splošna avdienta pri papežu Frančišku, sprejem pri veleposlaniku Republike Slovenije Tomažu Kunstlju, nato pa še sprehod po večnem mestu.

Obisk pri zamejskih Slovencih, 28. 29. in 30. junij. Dijake so v Trstu sprejeli Erika Jazbar, Renato Podbersič, Lučka Kremžar, Ivo Jevnikar in Aleš Brecelj. Obiskali smo ostaline Soške fronte, zvečer smo pa nastopili v Kulturnem centru Lojzeta Bratuža v Gorici ob obeležitvi dneva državnosti. Naslednji dan: obisk Trsta z gradom Miramare ter Repentabra, nato kosilo in druženje na kmetiji Pipan Klarič. Spremljali so nas Ivo Jevnikar, Renato Podbersič ml, msgr. Renato Podbersič, predsednik Slovenske prosvete Marij Maver ter mladi Tržičani Martina Bearzi, Petra Pahor, Nejč Kravos in Neža Kravos. Sledilo je kopanje v Jadranskem morju. Za obisk se RAST zahvaljuje Knjižnici Dušana Černeta in njene-mu predsedniku Ivu Jevnikarju. Pred odhodom v Ljubljano je sledil še obisk znamenite Potojnske jame in Predjamskega gradu.

Tabor Slovencev po svetu, 1. julij. Kot vsako leto je potekal Tabor v prostorih Zavoda sv. Stanislava in v organizaciji društva Slovenija v Svetu. Predstavili smo se z nastopom.

Mladinska poletna šola: pouk je potekal med 2. in 12. julijem. Vsako jutro smo presedeli v učilnicah in izpopolnjevali znanje slovenščine, skupine so bile kot vsako leto sestavljene glede na znanje vsakega učenca. Popoldan je bil pa na vrsti še bogat program: obisk Ljubljane, pohod na Šmarno goro, glasbeni večer, izleti na Bled in na morje, raznovrstne delavnice, športna tekmovanja, sprehod v BTC in kopanje v Atlantis, gledališče, poleg kulturnih in glasbenih večerov. Poseben dogodek je pa bil "Argentinski in kanadski večer", na katerem smo nastopili pred sošolci in gosti. Ob zaključku šole smo prejeli potrdila, ki dokazujejo, da smo se na dvanaajst dnevnem tečaju veliko na-

učili! Mladinsko poletno šolo vodita Mihaela Knez in Damjana Kern Andoljšek, s pomočjo skupine lektorjev in asistentov. S posredovanjem društva Slovenija v Svetu je skupina argentinskih dijakov tudi letos prejela štipendije za ta tečaj.

V sredo, 4. julija, smo po končanem pouku obiskali nadškofa msgr. Stanislava Zoreta, ki nas je prijazno sprejel. Gospod nadškof nam je položil na srce, naj bodo vse naše poti na kateremkoli področju vedno poti za Jezusom Kristusom. Sv. Avguštin je nekje zapisal, da kdor gre v pravi smeri, z vsakim korakom prihaja bliže cilju. Nekdo pa, ki ne gre v pravi smeri, lahko teče na vso moč, a je vedno bolj oddaljen od cilja. Zato moramo imeti pogum, mladostni polet utiranja poti in hkrati cilj Jezusa Kristusa, za katerim hodimo zato, da ne zgrešimo poti, da ne bi utirali poti v zgrešeno smer.

Sledil je obisk založbe Družina, kjer sta nas sprejela gospod Tone Rode in gospa Barbara Kastelec. V spomin na obisk smo v dar prejeli revije, ki jih izdaja založba. Proti večeru smo se odpeljali v Šentjošt, kjer smo pred številno publiko nastopili. Tudi letos se nam je ta obisk še prav posebno vtisnil v srce.

Kočevski rog, sobota, 7. julij. Ribniški župnik, gospod Tone Berčan, nas je ta dan gostil. Obiskali smo Ribnico in se nato pa napotili v Kočevski rog. V gozd, kjer po številnih grobiščih ležijo žrtve vojnih in poveljnih po-bojev. Poklonili smo se njihovem spominu in zanje molili. Gospodu župniku smo hvaležni za lepo preživet dan! Zvečer smo se pa udeležili in peli pri sv. maši v župniji Dravlje, zvečer so nas pa povabili tudi na pico.

Po kratkem štiridnevem odmoru, ki smo ga preživali pri naših sorodnikih, smo se v sredo, 18. julija, spet zbrali, z novimi energijami za zadnjih 10 dni našega potovanja. Odšli smo na izlet na Debelo peč, tam smo imeli sv. mašo v naravi, ki jo je daroval pater Miran Žvanut.

Obisk v Celovcu, 19. julij. Vetrinjsko polje s cerkvijo Marije Vnebovzete: po krajih, kjer so naši starši preživali taboriščna leta, nas je vodila ga. Marija Gruškovnjak. Obiskali smo tudi cerkev Gospe Svete. Sledil je obisk Mohorjeve družbe, kjer nam je Hanzi Filipič govoril o nje-

nem delovanju. V imenu Krščanske kulturne zveze nas je pozdravil Martin Kuchling. Pa še izlet v Minimundus, kjer smo videli najvažnejše spomenike različnih krajev sveta.

Zaplaz, 20. julij. Obiskali smo svetišče, kjer počiva bl. Alojzij Grozde. Tam nas je sprejel župnik Marko Japelj. Popoldne smo preživali v Čateških toplicah, večer pa na veselici v Tuhinju, ob glasbi skupine KM43.

Portorož in Logatec, 21. julij. Potem, ko smo se na morju kopali, sončili in peljali s čolni, smo se na povabilo krajevnega pevskega zbora odpeljali še v Logatec, kjer smo zadnjič nastopili. Obiskal nas je tudi Marjan Bunič, avtor "naše" pesmi Slovenija, zavetje mojih sanj.

Nedelja, 22. julij: po sv. maši na Brezjah smo šli na izlet k reki Soči, kjer smo imeli priložnost za rafting.

Triglav, 23. in 24. julij. Uspelo nam je! Lepo vreme nas je spremljalo in odpravili smo se na Triglav. Hodili smo 6 ur, si ogledali naravo in prišli do Kredarice. Naslednje jutro pa zgodaj naprej do Aljaževega stolpa. Ob desetih smo brez problemov prišli vsi do cilja. Po »krstu« smo začeli dolgo pot s Triglava v dolino, kamor smo prišli zelo utrujeni, a čakalo nas je majhno presenečenje: Edita nam je pripravila pijačo ter štrudelj.

Obisk pri predsedniku Borutu Pahorju. Sprejel nas je v vili Podrožnik, prijazno nas je pozdravil in nas ogovoril, mi smo se pa predstavili z našim programom. Za tem smo se preoblekli in šli na Veliko Planino, kasneje pa še na sprehod v Ljubljano.

Slap Savica, Bohinj, Bled, nogomet: 26. julij. Zadnji dan pred odhodom! Po zajtrku smo se odpeljali do slapa Savice. Do njega smo hodili 10 minut; bilo je 550 stopnic! Res čudovito! Potem smo šli do Bohinjskega jezera, kjer smo kosili, plaval, se sončili in poslušali glasbo. Potem pa še na Bled, kjer smo se kopali, igrali in jedli okusne kremšnite. Zadnji večer smo preživali v Ljubljani, kjer so po večerji nekateri šli gledat nogometno tekmo Olimpije, drugi pa na sprehod po mestu. Od mesta smo se vsi skupaj poslovili pri nebotičniku in si zadnjič ogledali lepote Ljubljane.

V petek, 27. julija, smo iz Trsta odleteli nazaj domov, v naš Buenos Aires, kjer so nas domači nestrno pričakovali!

RAST XLVII

RAST XLVII | *Vtisi po potovanju*

• **Fiona Beltram**
Najbolj sem uživala, ko sva se z Viktorijo ustavili za pol ure sami na Triglavu. Bili sva zelo utrujeni in sva se morali ustaviti, ker se je Viktoriji pokvarilo obuvalo. Malo sva se spočili in pili vodo, ko sva čakali na voditelja.

• **Viktorija Burja**
Ko smo neki večer imeli prosti čas v Ljubljani sem se sprehajala z Natašo. Šli sva večerjat golaž in ljubljanski zrezek. Kasneje je bila huda nevihta. Polomil se nama je dežnik in sva se mokri vrnili v dijaški dom.

• **Erika Čeč**
18. julija smo se po petih dneh vrnili nazaj v Bežigrad. Vesela sem bila, da smo bili zopet skupaj. Pospravili smo kovčke po sobah in se odpravili na pot. Šli smo na Debelo peč in lepo hodili do vrha. Bil je krasen razgled. Najboljše je bilo, da je pes Laki z nami prehodil vso pot!

• **Tatiana Erjavec**
Tako prvi dan, ko smo se vrnili od obiska sorodnikov, smo šli na Debelo peč. Pot je bila zelo naporna. Ko smo prišli na vrh smo imeli prekrasen razgled. Popoldan, ko smo prišli do koč, smo se udeležili svete maše v naravi. Ko smo se vračali do avtobusa sem se veliko pogovarjala z različnimi osebami.

• **Andrej Fekonja**
Najbolj lepo mi je bilo v Šentjoštu, ko je gospod Tone Kuntner recitiral z nami in nam govoril o slovenski domovini. Nikoli ne bom pozabil objema s pesnikom!

Vas Šentjošt mi je bila zelo všeč in vsi, ki so nas tako lepo sprejeli. Dolenjska mi je bila pa najbolj všeč.

• **Martina Filipič**
Ko smo imeli štiri proste dni, da smo obiskali sorodnike ali znanke, sem po sedmih letih dopisovanja prvič videla prijateljico Nušo. Zelo lep je bil najin prvi objem in obe sva bili zelo veseli snidenja. Pokazala mi je Maribor in spoznala sem njene starše, družino in prijatelje. Obljubili

sva si, da jo bom šla še nazaj obiskat, ona pa bo prišla k nam, da bo spoznala Argentino.

• **Mati Gaser**
Kraj, ki mi je bil najbolj všeč je bilo mesto Ljubljana. Zelo je lepo, čeprav malo majhno vendar tudi moderno. Všeč mi je bilo Tromostovje, Prešernov spomenik in Frančiškanska cerkev, ki je zelo lepa in velika.

Rad sem šel v BTC, kjer sem kupil veliko oblačil in elektronskih reči.

Bled, Bohinj, Portorož in Piran so tudi lepi kraji, kjer sem veliko plaval v vodi in se zabaval s prijatelji.

• **Matjaž Godec**
Najbolje mi je bilo, ko smo nastopili v Šentjoštu. To pa zato, ker ko smo končali s programom je pesnik Tone Kuntner z nami recitiral poezije, ki opisujejo lepote Slovenije, naše drage domovine. Na koncu smo se pa še vsi skupaj objeli.

• **Martin Grbec**
Najbolj sem užival, ko sem obiskal mojega strica. Nisem ga poznal in tudi njegove družine ne. Vesel sem, da smo se srečali.

• **Natasha Grbec**
Najbolj mi je bilo všeč, ko smo šli na Triglav. Biti na vrhu je bilo skoraj neverjetno. Občudovali smo sončni vzhod in vsa RAST je pela različne pesmi. Začutili smo mir. Ko smo šli dol, mislim, da nikoli v življenju nisem bila tako vesela, kot takrat, ko sem zagledala avtobus in šoferko Edito, ki nam je prinesla hrano in pijačo.

Na mladinski poletni šoli sem spoznala prijatelja Nenada iz Makedonije in Lukrecijo iz Italije. Ko smo šli v Atlantis sem jo naučila igrati na ukelele.

Lepo je bilo tudi, ko smo se sprehajali s stricem Lojzetom.

• **Tomaž Jarc**
Zelo zanimivo mi je bilo, ko smo obiskali Rim. Pogrešam obisk v Šentjoštu, kjer so nas bili ljudje zelo veseli in prijazni. Dolgočasno mi je

bilo v Čateških toplicah.

• **Niko Kastelic**
V Bohinju mi je bilo zelo všeč. Po jezeru smo šli s supom in prišli do velike skale. Voda je bila tam globoka, da smo lahko iz nje skakali. Sploh nas ni zeblo, ker je voda imela prijetno temperaturo.

• **Milena Kocmur**
Sedemindvajseti dan (23. julij) smo se odpravili na Triglav. Težka mi je bila pot do Aljaževega stolpa. Lepo je bilo, kako smo si med prijatelji pomagali. Lažje je bilo, ko smo si na poti nazaj pomagali Martin Miklavc, Erika Čeč in Milena Llalire. Veliko smo se tudi pogovarjali. Bila je zame zelo pomembna izkušnja.

• **Tadej Kržišnik**
24. julij je bil zame najlepši dan v Sloveniji. Zgodaj zjutraj smo vsi zmrznjeni vstali na Kredarici. Vreme ni bilo najlepše ampak, ko smo šli proti vrhu se je izboljšalo. Neverjeten lep razgled smo imeli po poti. Še sedaj ne verjamem, da nas je vseh trideset, spremljevalci in vsa skupina RASTi, prišlo do Aljaževega stolpa.

• **Niko Leber**
Z mojimi starimi starši sem obiskal Maribor. Od tam je bil doma moj stari ata Leber. Ko smo prišli do rojstne hiše smo srečali gospo, ki ni vedela za nas. Potem se je približala starejša gospa, ki je poznala mojega pradedu in je bila vesela, da se je srečala z Leberjem iz Argentine.

• **Milena Llalire**
Najbolj mi je bilo všeč v Bohinju. Tam smo si ogledali slap Savica in slapovi so mi zelo všeč. Ves dan smo se lepo imeli in tako preživeli enega od zadnjih dni.

• **Damijan Malovrh**
Na potovanju po Sloveniji mi je bilo najbolj všeč mesto Ljubljana. Zelo lepa sta se mi zdela Tromostovje in Prešernov spomenik. S prijatelji smo se po mestu sprehajali, jedli in nakupili drugačne reči. Ljudje so zelo lepo ravnali z nami.

• **Clara Mazières**
Šentjošt je bil zame poseben kraj. Ljudje so nas sprejeli z odprtimi rokami. Predstavili smo se in po nastopu so nam ponudili okusno potico. Skupaj z domačimi mladimi smo igrali odbojko in nogomet in se lepo zabavali.

• **Martin Miklavc**
Kraj, ki mi je bil zelo všeč je bil Bled, kjer je zelo lepa narava in veliko ljudi. Zelo lepo je tudi v Ljubljani in Šentjoštu. Na mladinski poletni šoli sem pridobil prijatelje iz Italije.

Lepo mi je bilo tudi na veselicah, kjer smo veliko plesali.

Irina Podržaj
Šentjošt se mi je zdel prečudovit kraj. Začudila sem se nad mirno in lepo naravo.

Vse osebe s katerimi sem se srečala so pripomogle, da mi bo potovanje za vedno ostalo v spominu. Težko bi mi bilo izbrati samo eno. Moram priznati, da sem spoznala tudi

nove prijatelje.

Konec koncev, Slovenija je prekrasna in, če jo uživaš z najboljšimi prijatelji je enkratna dogodivščina.

• **Kristijan Pregelj**
Užival sem, ko smo šli v Postojno. Zelo mi je bil všeč Predjamski grad in Postojnska jama. Zanimivo se mi je zdelo Tromostovje.

Na potovanju so se mi priljubili Mirjam, Niko in Edita. Vedno jih bom imel v lepem spominu.

• **Saši Selan**
Najbolj mi je bil všeč Triglav. Vesela sem, ker smo letos vsi lahko prišli do Aljaževega stolpa. Tudi, če je bilo težko smo si vsi med seboj pomagali. Med potjo smo se tudi smejali in peli, da bi si olajšali pot. Nekateri smo bolj uživali kot drugi ampak smo vsi dobro prišli, hvala Bogu!

• **Martin Seljak**
Bohinj mi je bil zelo všeč. Tam smo si lahko ogledali veliko lepega, česar v Argentini ne vidimo vsak dan. Videli smo slap Savica in jezero. V jezeru smo se kopali in zabavali.

Blizu Bohinja se je rodila moja stara mama, veliko sem se spominjal nanjo.

• **Natalija Smole**
Prvi dan v Italiji se mi je zdel prečudovit. Že takoj, ko smo stopili dol iz letala, mi je bilo vse všeč. Zgodaj zjutraj je bilo zelo ganljivo, ko smo na splošni avdienci videli papeža Frančiška.

Med potovanjem smo bili vsi dobri prijatelji med seboj in smo se lepo razumeli. Slovenija je čudovita in upam, da se bom še kdaj tam sprehajala.

• **Luka Trpin**
Ko smo obiskali Šentjošt sem šel na pokopališče in zmolil na grobovih mojih prednikov in sorodnikov. Zjokal sem se, ker sem se spomnil na mojega starega očeta, ki je iz tega kraja doma.

Potem smo imeli nastop, za katerega mislim, da smo se vsi potrudili, da bi najboljše nastopili.

Nazadnje sem šel v gostilno, ki je bila od mojih prednikov in videl, kje je živel stari ata s svojo družino. Doživel sem prekrasen dan.

• **Igor Zupanc**
Najbolj mi je bil všeč Bohinj. Tja smo šli v četrtek, 26. julija. Najprej smo pokosili, kar smo imeli seboj potem pa sem se šel kopat. Z Nikom Puntarjem in Nikom Kastelicem smo najeli supa. Sprehajali smo se po vodi in skakali s skal. Tam je bilo krasno!

• **Maksi Žnidaršič**
Najbolj mi je bilo lepo, ko smo bili na Taboru Slovencev v zamejstvu in po svetu, ki ga organizira društvo Slovenija v svetu. Tam smo nastopili in recitirali Kuntnerjevo pesem Jaz te imenujem mati. Po programu je gospod Kuntner prišel do odra in nam čestital. Skupaj z njim smo recitirali njegovo pesem Družina. Vsi smo jokali od veselja.

RAST XLVII PRI PREDSEDNIKU PAHORJU

Predsednik Republike Slovenije, Borut Pahor, je v sredo, 25. julija, sprejel mlade dijakke Srednješolskega tečaja Marka Bajuka. Vabilo je predsednik Pahor osebno izrazil društvu Zedinjena Slovenija in načrt se je uresničil v času obiska skupine abiturientov v Sloveniji.

Tako je o dogodku poročal predsednik Pahor:
Predsednik Republike Slovenije Borut Pahor je danes v Vili Podrožnik sprejel dijakinje in dijakke, ki v Buenos Airesu obiskujejo Slovenski srednješolski tečaj ravnatelja Marka Bajuka in se te dni mudijo na obisku v domovini. Mladi so posebej za sprejem pri predsedniku republike pripravili kratek glasbeni nastop, v katerem so s pesmijo in poezijo predstavili, kako občutijo domovino. »Veselim se vseh vas, ki

ste nas sprejeli, ki nas sprejmete in nam pomagate še bolj ljubiti drago Slovenijo. Uresničile so se nam dolgoletne želje s sošolci čutiti Slovenijo. Hvala vsem,« so v en glas odmevale njihove besede hvaležnosti.

»Imamo eno domovino in zelo cenim, da s

takšno energijo, zavzetostjo, srčnostjo in človeško dobroto čuvate slovenski jezik,« je mlade Slovence iz Argentine nagovoril predsednik Pahor. Ob obisku jim je predsednik republike podaril zastavo Republike Slovenije, simbol naše enotnosti, v znak hvaležnosti za neprecenljivo poslanstvo, ki ga opravljajo pri učenju slovenskega jezika v Argentini in krepitvi domoljubja tam živčih Slovencev. »To posebno protokolarno priznanje vam podarjam kot znak hvaležnosti in z visokimi pričakovanji glede vašega dela v prihodnosti,« je dejal predsednik Pahor. V imenu dijakinj in dijakov je zastavo sprejela gospa Tatjana Modic Kržišnik, podravnateljica tečaja, ki se je predsedniku republike zahvalila za sprejem in izkazano priznanje.

V luči Cankarjevega leta je predsednik repu-

blike vsem slovenskim osnovnim šolam v Argentini podaril knjižno zbirko Cankar v stripu vrhunskih slovenskih avtorjev in ilustratorjev, srednješolskemu tečaju pa Cankarjevo delo Podobe iz sanj. V Argentini deluje osem osnovnih šol, ki jih je lani obiskovalo 258 (dvesto osemindeset) otrok. Na srednješolski ravni deluje Slovenski srednješolski tečaj ravnatelja Marka Bajuka, ki ga obiskuje okoli 100 (sto) dijakov. V Argentini po ocenah živi približno 30.000 (trideset tisoč) slovenskih izseljencev in njihovih potomcev, ki so se tja preseljevali v treh obdobjih, glavnina v obdobju med obema svetovnima vojnama. Slovenskih državljanov je v Argentini okoli 5.000 (pet tisoč).

Oktobra 2016 se je predsednik republike Borut Pahor mudil na uradnem obisku v Argentinski republiki. To je bil prvi uradni obisk predsednika Republike Slovenije v Argentini.

vir: Facebook Borut Pahor

Začetek novega obdobja za Argentino

Mogoče naslov zveni malo naivno, vem. Tisti, ki imamo že nekaj sivih las in veliko spominov na dinamiko institucij v Argentini, nismo nikoli imeli te časti, da bi doživeli razvoj vrednot v naši družbi. Bolje je, če ne govorimo o tem, saj je zelo boleče.

Tudi v preteklosti smo imeli veliko kriz, kot tista leta 2001. Za mnoge je bila najhujša, saj je Argentina takrat res dosegla dno in so ljudje prvič vzhičeni šli na ulice, da bi zahtevali odstop odgovornih. Mislili smo, da se bomo spremenili. Pa se vendar nismo naučili ničesar. Vzhičenost ni bila dovolj, nič se ni spremenilo, saj se je položaj slabšal in se nismo razvili kot družba.

Tokrat se nam dogajajo stvari, ki jih nismo videli nikoli prej in so tako neverjetne, da si težko predstavljamo, da bi lahko Argentinci nadaljevali v tej smeri, ne da bi to spremenilo usmeritev naših vrednot, čeprav smo navajeni na najbolj za lase privlečene novice že od otroštva. Doživljamo legendarne dogodke in vsak dan smo bolj presenečeni nad skoraj filmskimi podrobnostim te ogromne in pokvarjene korupcije v naši zgodovini, v času kirchnerjeve vlade.

Nekateri to primerjajo z »Lava jato« v Braziliji. V Braziliji so namreč odkrili korupcijo že samo z darilom luksuznega avtomobila direktorju Petrobrasa in Lula je v zaporu zaradi stanovanja, ki ga je dobil pri nekem izsiljevanju. Tako so počasi padala največja brazilska podjetja in pripeljala do več kot dvoletne recesije v državi. Pri Argentini pa se ne gre za avtomobile ali stanovanja ampak nešteto torb z astronomskimi vsotami denarja. Šlo je za nešteto letalskih in avtomobilskih prevozov s tolikšnimi vsotami denarja, da ga je bilo nemogoče šteti, zato so ga tehtali.

Kljub temu pa se tragedija ne konča pri teh

uradnikih. Pri tem je vpletenih mnogo podjetnikov. Pa niso bili samo uradniki in podjetniki. Bilo je mnogo zaposlenih, na obeh straneh, veliko voznikov remisev in letalskih pilotov, ki so prenesli to ogromno vsoto denarja, nadzorniki in policaji, ki so pustili, da gredo vreče denarja mimo, bankirji in finančniki, ki so prenesli to vsoto, poslanci, ki so legitimirali to plenjenje, sodniki in tožilci, ki so ob tem molčali. Seznam pa se podaljšuje, ne smemo pozabiti namreč še na tiste, ki so začeli »delati« za državo med to neustavljivo orgijo, ljudje, ki so se »upokojili«, ne da bi prispevali nič za pokojnino, igralci in umetniki, ki smo jih sponzorirali, mladi, čigar leno navdušenje smo prav tako financirali. Tu so še vsi »prijatelji« omenjenih, prav tako financirani. Govorimo o grozni družbeni bolezni, pandemiji pomanjkanja vrednot, ki nas je oropala vsakršne pameti. Osumljenih je toliko, da težko lahko verjamemo v spremembo, težko verjamemo, da bi se to stanje v katerem živimo sedaj končalo z očiščenjem naših starih in uničujočih argentinskih navad.

Ja, res je, da je veliko slabih znakov, ki kažejo na to, da najbolj razvratno še ni ganilo naš občutek za spodobnost. Videli smo ljudi, ki so šteli gore denarja v Rosaditi in nas ni dovolj pretreslo. Videli smo posnetke, kako so na skrivaj odnesli vse dokaze iz Rosadite, pa nas ni ganilo. Videli smo podjetja, hotele, posestva, ki so pripadali javnim uslužbencem in na nas ni naredilo nobenega vtisa. Videli smo pod-sekretarja, ki je odnesel 9 milijonov dolarjev v sumljivi samostan in od nekdanje zaposlene hčerko bivšega predsednika s 5 milijonov dolarjev na svojem tekočem računu, pa ni bilo dovolj, da bi nas razjezilo. Vse to je postalo nekaj tako normalnega, da izgleda, da

je to naš način življenja in mišljenja, češ, saj smo vsi umazani; a ni vendar dovolj Argentinec izven tega umazanega brezna, ki bi nam lahko podali čisto roko in nas izvlekli iz tega?

Že nekaj časa nam sveti medlo upanje. Je preveč medlo, to je res, pa vendar se bori, da bi ostalo. Komaj po naključju, je policistka našla torbo Antonina Wilsona in smo lahko izvedeli kaj se je dogajalo. Zaradi preproste čistilke, smo lahko izvedeli o nepravilni torbi polni denarja, ki je spodila ministrico Michelli. Zaradi vztrajanja nekega novinarja smo bili priča priznanju Fariñe, finančnika, ki je čez noč postal milijonar, in izvedeli smo o zapletenem poteku poti denarja K, kakor ji pravijo. Komaj in po zaslugi pritiska nekaj Argentinec, je okrožni tožilec Campagnoli ušel političnemu sojenju zaradi preizkovanja enega teh pokvarjencev, izprijenega Lazara Bazeza. Zaradi izjav preslišane gospe, smo lahko izvedeli o ogromnem ropu, ki ga je izvajal bivši državni podpredsednik. Zaradi nepričakovane izjave nekega zaprtega morilca, smo izvedeli o strah vzbujajoči perversnosti bivšega kandidata za guvernerja, in ga nismo volili. Zaradi poguma enega samega državnega tožilca, ki si je upal obtožiti bivšo predsednico in zaradi katere je bil umorjen, smo izvedeli o skrajni zlobi te organizacije, ki je vodila argentinsko nedostojnost. Zaradi nejasnega pojava nekih pozabljenih zvezkov, smo lahko končno razumeli, kako je delovala največja kriminalna organizacija v naši zgodovini. Zaradi vztrajnosti enega samega sodnika, imamo vsaj eno osebo pri argentinskem sodstvu, ki je sposobna preiskovati to ogromno plenjenje, ki predstavlja najbolj temni greh.

Komaj še lebdimo na površju, le še nos nam moli iz vode. Skoraj smo postali druga Venezuela. Skoraj smo izvolili nadaljevanje tega

razvrata, ki nam je bil tako všeč. Skoraj ne bi izvedeli vseh teh stvari. Skoraj je prišlo do tega, da bi ti prestopniki ostali nedotaknjeni in da bi se ta kup denarja pozabil in se ga ne bi nikoli iskalo. Skoraj ne bi opazili, da politična nemožnost je brezvestno zvesta svojim bratom, kot sta bivša predsednika Menem in Kirchner. Skoraj bi vsi ti pereči problemi družbene nespodobnosti postali del našega normalnega vsakdana. Bili smo zelo blizu prepada.

Kot tisti gol v zadnji minuti, ki nas reši pred porazom, Argentinci se vedno znova rešimo tega, da bi za vedno ostali ujeti v neuspehu, po naključju. Nismo padli v prepad, ampak prepad ostaja tam, le korak stran. Vsaj sposobni smo ga bili prepoznati, z vsemi svojimi skesanci, ki so pripovedovali podrobnosti največje državljanske nesramnosti, kar smo ji bili priča v naši zgodovini.

Tako kot nepričakovana strela, ki je spremenila smer življenja zdravnice Glorie Polo v Kolumbiji, tako je Argentino zadela nezaslužena strela zgodovinskega pregleda. Naše najbolj razvratne navade nas končno presenečajo. Ali bo to res sprememba in začetek novega obdobja za Argentino ali bomo to kmalu pozabili v tej naši nesposobnosti, da bi premagali naše razvade? Molili smo za našo državo. Samo ta nenadni čudež vesti, nam daje upanje v to, da verjamemo, da ni še vse izgubljeno. V tem trenutku moramo največ moliti, da bi se ta čudež podaljšal v času, ko traja to našo državljansko spreobrnjenje. To bo boleče spreobrnjenje, saj ti po navadi so. Čeprav bomo trpeli gospodarsko pomanjkanje, ne smemo se ustrašiti kajti, tako kot je pravil neki profesor, krize niso nikoli gospodarske, so več kot samo to, in materialna blaginja lahko pride samo če se odločimo, da ravnamo pravično.

JL/AC

105 LET BORISA PAHORJA

Zagovornik zamejcev, pričevalec zgodovine, pisatelj in mislec Boris Pahor praznuje 105. rojstni dan. Njegovo življenje je zgoščena zgodovina 20. stoletja, ki so ga zaznamovali totalitarizmi in vojne. Pahor še vedno govori zanosno in ostaja neomajen pri svoji ideji o samostojnosti in samozavesti slovenskega naroda.

Boris Pahor vse svoje dolgo življenje opozarja na nevarnosti totalitarnih režimov, katerih žrtev je bil tudi sam, ter na nujnost samozavestne, pokončne držve v najširšem pomenu besede, ki lahko temelji le na dobrem poznavanju zgodovine in lastne identitete.

Tako ni naključje, da je ob njegovi 105-letnici izšla tudi knjiga o Edvardu Kocbeku in njegovi vlogi v Osvobodilni fronti. Z delom Brez Kocbekovega sodelovanja ne bi bilo Osvobodilne fronte je želel Pahor še enkrat opozoriti na vlogo prijatelja, krščanskega socialista, v času druge svetovne vojne člana OF-a, in na krivico, ki se mu je zgodila v povojnem času, ko se ga je hotela oblast odkrižati.

Pred dnevi je izšla tudi knjiga Darke Zvonar Predan Boris Pahor – Najini pogovori, v kateri so zbrani avtoričini intervjuji s pisateljem v zadnjih 14 letih. To pa ni samo knjiga intervjujev, bralcu ponuja tudi polemičen odziv nanje. Pogovore s pisateljem dopolnjujejo avtoričina razmišljanja ob različnih jubilejih in dogodkih, tako ali drugače povezanih s »fenomenom Pahor«. Knjigo bogatijo številne fotografije iz pisateljevega osebnega arhiva.

Boris Pahor je bil že v mladosti priča raz-

raščanju nacionalistične in fašistične ideologije v Italiji. Komajda sedemleten je videl požig slovenskega Narodnega doma v Trstu, prav tako pa je kot mladostnik zelo trpel ob prepovedi maternega jezika. Tako se je prelevil v zapriseženega borca za pravice ogroženih jezikov in pripadnikov ogroženih kultur.

Pisateljstvo življenje je zelo zaznamovala tudi taboriščna izkušnja, ki jo je strnil v romanu Nekropola. Prav ta knjiga mu je prinesla svetovno slavo. Pahor podpisuje vrsto literarnih del, za katera je prejel več nagrad, med njimi Prešernovo nagrado in francoski red legije časti. Večkrat se ga omenja kot slovenskega kandidata za Nobelovo nagrado.

»Naj bo mrtvo, kar je bilo«
Kot je že večkrat poudaril, so ga v tujini prepoznali prej kot doma. O državi Sloveniji ima tržaški pisatelj vedno jasno mnenje. V nedavnem intervjuju je izrazil svojo željo, da bi Slovenija našla način, kako predelati preteklost, »obžalovati, kar je treba obžalovati, in drugo pustiti ob strani«.

»Naj bo mrtvo, kar je bilo, in naj živi ideja o enotnosti in bratstvu v sporazumu za rešitev slovenske države,«pravi Pahor. To misel bi napisal tudi v oporoki, kar pa ne bo storil, ker, kot sam pove, poudarja vselej eno in isto. In svoje stališče bi rad ponovil še velikokrat, predvsem mladim, da bi se ti bolje zavedali svoje umeščenosti v svet, svoje preteklosti in svoje prihodnosti.

Kot je na petkovi predstavitvi knjige o Kocbeku povedal Pahor, sam rojstnega dneva ne bo praznoval. Ko se je rešil taborišča in kasneje jetike, si je rekel, »da se bo vsak dan poklonil skrivnosti življenja, da ostaneš živ«.

Trst - MMC RTV SLO, STA

IN MEMORIAM Andrej Capuder

23. 11. 1942 - 22. 8. 2018
Umrli je književnik in univerzitetni profesor Andrej Capuder, prvi kulturni minister v samostojni Sloveniji.

V 76. letu starosti je umrl eden najbolj vsestranskih slovenskih ustvarjalcev, književnik, univerzitetni profesor, politik in diplomat Andrej Capuder, ki je življenje posvetil predvsem romanskim jezikom in književnostim. Andrej Capuder se je rodil leta 1942 v Ljubljani v proforski družini. Po končanem šolanju na klasični gimnaziji v Ljubljani je leta 1967 diplomiral in pozneje tudi doktoriral na romanskem oddelku FF Univerze v Ljubljani. Tam je nato 30 let predaval zgodovino francoske književnosti.

Študijsko se je izpopolnjeval v Franciji. Zgodaj se je začel posvečati poeziji, ukvarjal pa se je tudi s prevajalstvom in leta 1972 opravil izjemno delo s prevodom celotne Dantejeve Božanske komedije. Literarno klasiko je prevajal deset let, za delo pa mu je Društvo slovenskih prevajalcev podelilo Sovretovo nagrado. Poslovenil je tudi vrsto drugih del svetovne književnosti in misli, med drugim dela Petrarke, Luísa de Camõesa, Teilharda de Chardina, Ernesta Sabata in Kierkegaarda.

Leta 1975 je izšel njegov romaneskni prvenec Bič in vrtavka. Capuder je z delom vzbudil nezaželeno pozornost cenzure, zaradi česar so ga umaknili iz prodaje. Med letoma 1982 in 2005 je izšla njegova romaneskna trilogija, sestavljena iz del Rapsodija 20, Iskanje drugega in Reka pozabe, v kateri je izpisal fresko nacionalnega romana Slovencev v 20. stoletju. Sicer pa je ena poglavitnih tem v njegovi prozi in liriki odnos med moškim in žensko.

V času osamosvojitve je postal dejaven tudi v politični sferi. Sam je to некоč ubesedil, da ga je literarni demon ob slovenski pomladi pri-

peljal v politiko. Bil je poslanec v parlamentu in prvi kulturni minister v samostojni Sloveniji (1990–93). Sledil je odhod v tujino; najprej v Pariz, kjer je bil veleposlanik med letoma 1993 in 1997, zatem še Rim, kjer je služboval med 2005 in 2009.

Obenem nikoli ni opustil svoje znanstvene, literarne in pedagoške dejavnosti. Njegov opus obsega med drugim še dela Mozaik svobode, Pariški dnevnik, Slovenija brez meja, Henri Bergson, intuicija in misel, Rimski soneti, Povest o knjigah in Zamrznjene besede.

Za svoje delo je prejel vrsto nagrad, v zadnjih letih med drugim Rožančevo nagrado za zbirko esejev Povest o knjigah. Znan je bil tudi v tujini, in sicer so mu podelili italijanski viteški križec in red francoske častne legije. Leta 2011 je bil izvoljen v Evropsko akademijo znanosti in umetnosti v Salzburgu.

Na ministrstvu za kulturo so v izjavi za javnost ob Capudrovi smrti zapisali: »Pogosto slišimo, da koga bolj cenijo v tujini kot doma, žal je to v precejšnji meri veljalo tudi zanj: prejel je francoski red legije časti in italijanski viteški križec, v domovini pa že leta 1972 dobil Sovretovo nagrado za prevod Dantejeve Božanske komedij, nato pa šele 2014 Rožančevo za zbirko esejev Povest o knjigah«.

Capuder je kulturo in svoje delovanje v njej ter zanjo pojmoval v širših okvirih, kot je to običajno v slovenskem kulturnem dogajanju: »Odnos do njegove zapuščine bo odraz odnosa Slovencev do vrhunske izobrazbe, izbrušenega sloga in svobodne misli«, so sklenili.

Ljubljana - MMC RTV SLO, 23. avgust 2018

KOLEDAR

2. septembra
Mladinski dan na Pristavi

8. septembra ob 15:00
Redni pouk SSTRMB

9. septembra
Mladinski dan v
Našem domu San Justo

12. septembra ob 15:00
Redna seja ZSMŽ
Slovenska hiša

15. septembra ob 15:00
Redni pouk SSTRMB

15. septembra ob 20:00
Kulturni večer SKA
Slovenska hiša

22. septembra
Proslava šolskih otrok
na čast bl. Slomšku
Slovenska hiša

23. septembra
Mladinski dan v Slovenski vasi

29. septembra
15:00 Redni pouk SSTRMB
20:30 Pevsko glasbeni večer
Slovenska hiša

30. septembra ob 10:00
Zahvalna sveta maša v buenosaireški
stolnici ob 70-letnici prihoda
v Argentino.

KJE NAJTI ŠE LEPSI JE SVET?

Prekmurje

Prekmurje verjetno ena od manj znanih turističnih destinacij v Sloveniji. A vsekakor nič manj vredna obiska! Prav gotovo ne smete zamuditi zanimivih točk, ki vam jih danes priporočamo.

Prekmurje z obiskom doživljajskega parka Vulkanija

Pri Gradu na Goričkem je pred 3 milijoni let bruhal zadnji vulkan na območju današnje Slovenije. Ponovno so ga prebudili v doživljajskem parku Vulkanija, kjer ga boste ne samo spoznali, ampak dobesedno doživeli njegov izbruh. Ob tem boste spoznali še veliko zani-

mivosti o vulkanih in geoloških značilnostih našega planeta in še posebej Goričkega.

Plečnikova cerkev

Gospodovega vnebohoda, Bogojina

V Bogojini stoji Plečnikova cerkev, ki jo poznavalci uvrščajo med njegova najlepša dela. Obisk Bogojine je smiselno združiti s potepanjem po Prekmurju in Goričkem. Čudovit izlet.

Beltinci, Odranci, Turnišče

Prekmurje s svojimi vasicami predstavlja krasno izbiro za eno ali večdnevni izlet, izredno gostoljubno pa bodo obiskovalce sprejeli tudi domačini. V Turnišču stoji cerkev Marijinega vnebovzetja, osrednje božjepotno središče murskosoboške škofije, ki se jo še posebej splača obiskati 15. avgusta, saj domačini vsako leto pripravijo veliko praznovanje, na katerem so vsi dobrodošli.

Babičev mlin na Muri

Najbolj znan med starimi mlini na Muri je Babičev in je vsekakor vreden ogleda. Nahaja v občini Veržej. V njem je mogoče kupiti tudi moko, saj mlin obratuje vse dni v tednu, po Muri pa vas popeljejo tudi s splavom.

Terme 3000

S termalnimi vreli so v TERMAH 3000 ustvarili čarobni svet vodnih užitkov, kajti na 5.000 m2 se nahaja 28 bazenov.

Vinarium Lendava

Je najvišji razgledni stolp v Sloveniji, visok 53,5 metra, ki omogoča pogled na barvito pokrajino, ki sega od Lendavskih gor, kjer je stolp ponosno postavljen, pa vse tja do porečja Mure, in zajame prekrasen razgled na ravnice in gričevja Slovenije, Madžarske, Hrvaške in Avstrije. Na najvišjo razgledno ploščad stolpa se lahko udobno povzpnete z dvigalom ali pa se povzpnete po 240 stopnicah in doživite vzpon na najlepšo razgledno točko daleč naokoli na najbolj pristen način. Ko se naužijete prekrasnega razgleda, naredite čudovite fotografije in posnamete dih jemajoč »selfie« več kot 50 m nad zemljo, vabljeni v pritličje na dišeče domače kulinarične užitke, pokušino vrhunskih lokalnih vin in sokov.

02.09.2018

CONVOCATORIA ABIERTA

ODPRTI KLIC

DRAGI NOGOMETAŠI:

Vabimo vas na informativni sestanek o **Nogometnem turnirju v Slovenijo** leta 2019, v nedeljo 2 septembra ob 14 uri v **Slovenskem Domu "Pristava"** (República de Eslovenia 1851, Castelar). Edin pogoj je, da si izpolnil 16 let.

Prosim potrdite vašo prisotnost po telefonu ali na elektronsko pošto.

Vas pričakujemo!

ESTIMADOS JUGADORES:

Los convocamos al próximo domingo 2 de septiembre a las 14 hs. al club **Slovenski Dom "Pristava"** (República de Eslovenia 1851, Castelar), para comentarles de la **Gira de fútbol a Eslovenia**, que se desarrollará el próximo año 2019.

Los interesados por favor confirmar asistencia vía e-mail o teléfono. El único requisito es tener al menos 16 años.

Los esperamos!

Pablo Zafra
pablozafra@hotmail.com.ar
☎ +54.11.3360.4738

**SLOVENSKA NOGOMETNA EKIPA
ZEDINJENA SLOVENIJA**

NEDELJA,

30.

septembra

2018

OB 10. URI

*Zahvalna sveta maša
v buenosaireški
stolnici ob 70-letnici
prihoda v Argentino.*

Antonio Podržaj e Hijos S.R.L.

Diagonal 160 Nº 5776
Villa Loma Hermosa (1657)
Buenos Aires, Argentina

Tel / Fax: 54 (11) 4769-0581 / 1653
antonio@podrzaj.com.ar
www.podrzaj.com.ar

Grupo HZ

Temple 2780 - Lomas del Mirador
Tel: 5168 6300 Fax | Fax: 5168 6305
www.hzgroup.com.ar

CARTULINA ENCAPADA

ENVASES DE CARTULINA Y MICROCORRUGADO

INTERPACK

ENVASES FLEXIBLES Y PRODUCTOS ESPECIALES

CELOMAT

SELECTA

farmográfica